

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารของนิสิตเอก
ภาษาอังกฤษ ที่ศึกษาวิชาการพูดภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น
ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษารายวิชา การ
พูดภาษาอังกฤษ 3 (Oral English III) และกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ระดับ
ปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวนนิสิต
ทั้งสิ้น 74 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยนิสิตกลุ่มดังกล่าวเป็นนิสิตที่เรียน
วิชาเอกภาษาอังกฤษในกลุ่มภาษาและวรรณคดีอังกฤษ นิสิตทั้งหมดผ่านการเรียนรายวิชาภาษา
อังกฤษ 1 วิชาภาษาอังกฤษ 2 วิชาการพูดภาษาอังกฤษ 1 และวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติให้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มี
คุณลักษณะเฉพาะ (Ad Hoc Sample) โดยนำมาจากหลักเกณฑ์ของเฮคิม (Hakim, 2007) ที่กล่าวถึง
หลักเกณฑ์ของ การกำหนดเงื่อนไขของกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเฉพาะ ไม่ได้มาจากการสุ่ม แต่
ต้องการอ้างอิงผลสรุปไปสู่ประชากร การอ้างอิงผลสรุปไม่สามารถอ้างอิงกรณีทั่วไปได้ ต้องอ้างอิง
เฉพาะประชากรที่มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลจึง
จำเป็นต้องแสดงคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างด้วย จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้กำหนด
กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเฉพาะขึ้น และสามารถใช้เป็นตัวแทนของประชากรลักษณะเดียวกันใน
ระยะยาวหรือในช่วงปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยแบบวัดความวิตกกังวลใน

การเรียนในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามความเชื่อในความสามารถตนเองของผู้เรียน แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 4 ฉบับ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจาก แบบทดสอบ Foreign Language Classroom Anxiety Scale (FLCAS) ของฮอร์วิทซ์ และคณะ (Horwitz et al., 1986) แบบทดสอบนี้วัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนการรับรู้เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ความเชื่อของผู้เรียน ที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนภาษาในชั้นเรียน

2. แบบสอบถามความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นแบบสอบถามความเชื่อมั่นในความสามารถเชื่อมั่นในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจาก แบบสอบถามความเชื่อมั่นในความสามารถตนเองของผู้เรียน ฮอร์วิทซ์ (Horwitz, 1988) แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3. แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจาก แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนของพะยอม ธีณรส (2540); นลินี ธรรมอำนาจสุข (2541) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แบบสอบถามนี้วัดการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยประยุกต์มาจากแบบสอบถามของ ฮอร์วิทซ์และคณะ (Horwitz et al., 1986) และนำมาปรับปรุงให้เข้ากับนิยามศัพท์เฉพาะ แบบสอบถามนี้สอบถามความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีสร้างเครื่องมือ

วิธีสร้างแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารมีดังต่อไปนี้

1. แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบวัดที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อ

การสื่อสาร ของ ของฮอร์วิทซ์และคณะ (Horwitz et al., 1986) และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับ
นิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 ลักษณะของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ มี 5 ระดับข้อความ
ในแบบวัดประกอบด้วยข้อความเชิงบวกจำนวน 7 ข้อ และข้อความเชิงลบจำนวน 20 ข้อ โดย
กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนของข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

คะแนนของข้อความเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมายของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการ
สื่อสาร (Best, 1983, p. 230; ประคอง กรรณเสถ, 2538, หน้า 77; ทนัญชัย เข็มสวัสดิ์, 2547,
หน้า 28; รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2533, หน้า 112)

1. คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูด
เพื่อการสื่อสารมากที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูด
เพื่อการสื่อสารมาก
3. คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูด
เพื่อการสื่อสารปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการ

พูดเพื่อการสื่อสารน้อย

5. คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารน้อยที่สุด

รายละเอียดของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข หน้า 77

2. แบบสอบถามความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2.2 ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามความเชื่อมั่นในการมองคุณค่าของผู้เรียนของ ฮอรวิทซ์ (Horwitz, 1988) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง และได้นำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 ลักษณะแบบสอบถามความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ มี 5 ระดับ ข้อความในแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความเชิงบวกจำนวน 8 ข้อ และข้อความเชิงลบจำนวน 11 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนของข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

คะแนนของข้อความเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมายแบบสอบถามความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียน (Horwitz, 1988)

1. คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก
3. คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความเชื่อในความสามารถทางด้าน
ภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย
5. คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ
ของผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายละเอียดของแบบสอบถามความเชื่อในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของ
ผู้เรียน ปรากฏในภาคผนวก ข หน้า 83

3. แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการ
สร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
ต่อการเรียน

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียน ของ พะยอม
ธัญรส (2540); นลินี ธรรมอำนาจสุข (2541) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3 ลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียน เป็น
แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน
ในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

การแปลความหมายแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียน
ภาษาอังกฤษ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2528, หน้า 9)

1. คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี
2. คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้
3. คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับไม่ดี

รายละเอียดของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษปรากฏในภาคผนวก ข หน้า 87

4. แบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้
 - 4.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 4.2 ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของฮอร์วิทซ์และคณะ (Horwitz et al., 1986) และนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 - 4.3 ลักษณะของแบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นแบบสอบถามชนิด มาตรการส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับข้อความในแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความเชิงบวกจำนวน 5 ข้อ และข้อความเชิงลบจำนวน 4 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนนของข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

คะแนนของข้อความเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน

ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมายแบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2528 : 9)

1. คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี

2. คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับพอใช้

3. คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับไม่ดี

รายละเอียดของแบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษปรากฏในภาคผนวก ข หน้า 89

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย นิลรัตน์ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราภรณ์ อินทราไสย จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และดร.เทพนคร ทากง จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราขนครินทร์ ตรวจสอบความสอดคล้อง นิยามศัพท์เฉพาะ และการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาความสอดคล้องของความเห็น โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ในระหว่าง .80 ถึง 1.00 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตชั้นปีที่ 2 เอกวิชาภาษาอังกฤษ ที่ศึกษาวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 2 (Oral English II) ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 74 คน ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือดังนี้

3.1 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างค่าเฉลี่ยรายข้อกับ

ค่าเฉลี่ยรวมของแบบสอบถามแต่ละด้าน (Item-total Correlation) และ ได้ค่าสหสัมพันธ์ (r) รายข้อของแบบสอบถามแต่ละตอนดังนี้

3.1.1 แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ระหว่าง .51 - .77 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 92-93)

3.1.2 แบบสอบถามความเชื่อในความสามารถตนเองของผู้เรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ระหว่าง .50 - .68 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 94)

3.1.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ระหว่าง .62 - .78 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 95)

3.1.4 แบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ระหว่าง .60 - .68 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 95)

3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202 - 204) และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามแต่ละฉบับดังนี้

3.2.1 แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) เท่ากับ .91 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 92)

3.2.2 แบบสอบถามความเชื่อในความสามารถตนเองของผู้เรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) เท่ากับ .90 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 94)

3.2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) .68 เท่ากับ (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 95)

3.2.4 แบบสอบถามกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α) เท่ากับ .74 (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค หน้า 95)

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบวัด จำนวนทั้งสิ้น 74 ชุด ก่อนการตอบแบบวัดถามผู้วิจัยจะอธิบาย จุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบวัดให้เข้าใจก่อนเป็นภาษาไทย แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

2. หลังจากนำแบบวัดกลับมาแล้ว ผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยนำแบบวัดที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำ

ข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาผลและความสัมพันธ์ของความวิตกกังวลกับปัจจัยปัจจัยด้านส่วนตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยทางด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทาง สังคมศาสตร์ SPSS Version 11.0 เพื่อคำนวณหาค่า ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับปัจจัยด้านส่วนตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยทางด้าน กิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชา การพูดภาษาอังกฤษ 3 (Oral English III) ของนิสิตเอกภาษา อังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัย ได้ใช้ การวิเคราะห์จากค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) รวมถึง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) จากแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัวด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยทางด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน ที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ 3 (Oral English III) ในมหาวิทยาลัยบูรพา รวมทั้ง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงทำนายของปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผล ต่อความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนของการวิเคราะห์มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 1.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
 - 2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

2.2.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University